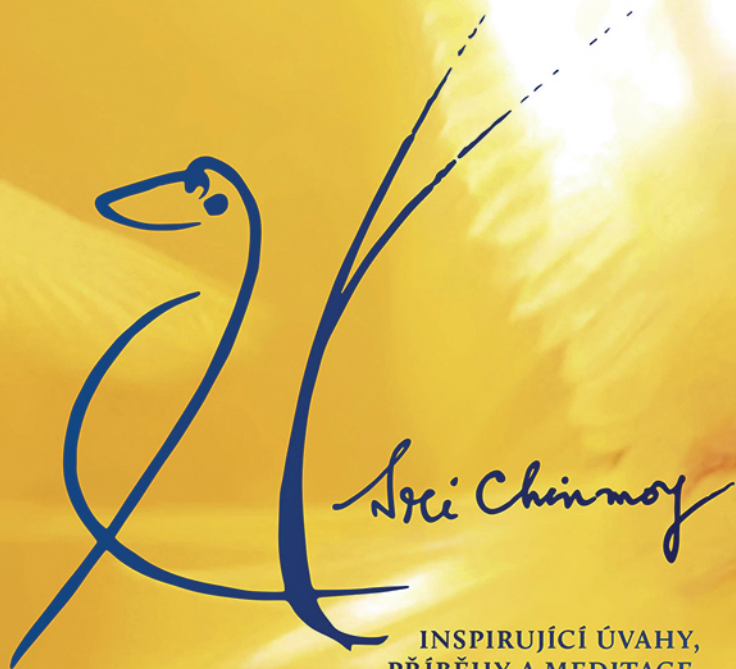

KŘÍDLA RADOSTI

Szei Chin-moy

INSPIRUJÍCÍ ÚVAHY,
PŘÍBĚHY A MEDITACE
PRO VAŠI DUŠI

KŘÍDLA RADOSTI

Sri Chinmoy...

„Jsem velice potěšená veškerou dobrou prací, kterou děláte pro světový mír a pro lidi v tolika zemích... Díky Vám za vše, čím jste pro Boha, a za veškerou krásnou práci, již jste učinil pro slávu Boha a dobro člověka.“

— **Matka Tereza**

nositelka Nobelovy ceny míru

„Vaše milující srdce a hluboká moudrost jsou předmětem mého bezmezného obdivu... Vaše činy jsou neocenitelné, neboť nemohou být změřeny žádnými ekonomickými ani politickými nástroji; jsou vznešené a léčí lidskou duši.“

— **Michail Gorbačov**

nositel Nobelovy ceny míru

„To, co děláte, je v zájmu celého lidstva a světa.“

— **Nelson Mandela**

prezident Jihoafrické republiky, nositel Nobelovy ceny míru

„Rád bych Vám ještě jednou vyslovil uznání za Vaše neocenitelné příspěvky ke světovému míru a lidské pospolitosti, které jsou zdrojem

hrdosti a inspirace pro politiky po celém světě. Přijměte prosím mé upřímné poděkování za vše, co děláte pro zlepšení lidstva.“

— **Javier Pérez de Cuéllar**

pátý Generální tajemník OSN

„Sri Chinmoy je zasvěcený služebník míru, který dokázal spojit různorodé lidi pro společný vznešený cíl. V době, kdy nadále zuří války, kdy existuje násilí mezi rasami a kdy vlády stále ještě porušují základní lidská práva, je mírové poselství Sri Chinmoye aktuální a velmi inspirující.“

— **Paul Simon**

senátor státu Illinois, USA

„Sri Chinmoy je zázračným příkladem záplavy v tvůrčím životě a já jen doufám, že se jednoho dne budu moci podílet na oné kosmické fontáně ticha a hluboké energie, v níž přebývá.“

— **Leonard Bernstein**

hudební skladatel a dirigent

„On nemá žádné ego; je to vše upřímné cítění. Hudba Sri Chinmoye je magický proud hluboko uvnitř vašeho srdce srdcí.“

— **Addwitya Roberta Flack**

šestinásobná držitelka Grammy

„Mírové květy Sri Chinmoye slouží nanejvýš cennému účelu, protože připomínají lidem po celém světě, jak důležité je usilovat o mír každý den.“

— **Linus Pauling**

nositel Nobelovy ceny míru a Nobelovy ceny za chemii

„Vaše dosažení nám ukazují, že jedinými omezeními našeho těla a ducha jsou omezení, která na sebe klademe my sami. Kéž se Vaše láska k lidstvu šíří od duše skrze tělo do pravého a trvalého míru.“

— **Brian Mulroney**

bývalý ministerský předseda Kanady

„Sri Chinmoyi, jste inspirací pro nás všechny.“

— **Carl Lewis**

devítinásobný olympijský vítěz

„Sri Chinmoy je člověk míru, člověk víry a člověk Boha. Za posledních dvacet pět let toho udělal tolik, aby byl svět pro všechny lepším místem. Svět zoufale potřebuje více tak míruplných a milujících lidí, jako je on. Sri Chinmoy toho dělá tolik pro svět, pro lidi všech vyznání, díky svému vlastnímu míru a víře.“

— **Muhammad Ali**

trojnásobný mistr světa v boxu v těžké váze

„Sri Chinmoy je člověk mnoha talentů, jehož život je názorně doložen prostotou, pokorou, sebedisciplínou, soucitem, moudrostí, porozuměním, mravní silou a naprostým zasvěcením službě Bohu uvnitř člověka.“

— **profesor Charles Mercieca**

viceprezident Mezinárodní asociace vzdělávání pro světový mír

NAJDI SVOU VLASTNÍ CESTU
K VNITŘNÍMU MÍRU

Křídla radosti

Sri Chinmoy

Nakladatelství Madal Bal

Bartošova 40, 760 01 Zlín

Copyright © 1997 Sri Chinmoy

Copyright @ 2001, 2021 Nakladatelství Madal Bal

Translation © 1998, 2021 Sri Chinmoy Centrum

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí

být reprodukována v jakékoli podobě

bez písemného svolení nakladatele.

ISBN 978-80-88324-27-0

Obsah

PŘEDMLUVA	11
ŽIVOT V RADOSTI	13
MEDITACE: KLÍČ K VNITŘNÍMU ŽIVOTU	28
JED POCHYBNOSTI A NEKTAR VÍRY	43
NEPŘÍTEL STRACH A HRDINA ODVAHA	60
KLENOT POKORY	75
OD STAROSTÍ K JISTOTĚ	93
SÍLA LÁSKY	109
OD HOREČKY ŽÁRLIVOSTI K SRDCI JEDNOTY	129
DVA RYCHLÍ BĚŽCI – VESELOST A NADŠENÍ	139
SESTUP SOUCITU	149

PĚSTOVÁNÍ STROMU TRPĚLIVOSTI	156
DECH NOVÉ NADĚJE	165
MÍR: NÁVRAT KE ZDROJI	171
NAŠI CELOŽIVOTNÍ PŘÁTELÉ: PROSTOTA A UPŘÍMNOST	181
SNĚHOBÍLÉ KVĚTY ČISTOTY	191
TANEC SVĚTLA	200
KŘÍDLA RADOSTI	207

Předmluva

Moji milí přátelé, moji bratři a sestry, jsem člověk modlitby, jsem student míru. Modlím se k našemu božskému Otci, aby vynesl do popředí všechny vaše božské vlastnosti a nezměrnou měrou je zvětšil. Modlím se k Bohu, aby každému z vás daroval poselství svého snu, kterým je mír. A modlím se k Němu, aby vám dal radost v nekonečné míře.

Cítím, že mír ve světě může nastat prostřednictvím modlitby, meditace a zasvěcené služby. Každý člověk se musí snažit o to, aby byli ostatní šťastní, protože jen pomocí štěstí můžeme dosáhnout míru. Dokážeme-li někomu láskyplně a upřímně nabídnout štěstí, tento člověk k nám bude cítit pouze dobrou vůli. Ze štěstí tedy získáváme mír a z míru získáváme štěstí. Tyto dvě věci jsou neoddělitelné.

Náš svět bohužel dosud nespátřil tvář míru ani nepocítil srdce míru. Proč? Právě proto, že se snažíme míru dosáhnout jen pomocí jasu a lesku mysli. Dokud se budeme pokoušet budovat mír pouze silou a schopnostmi své mysli, budeme zažívat jen smutný neúspěch. Podaří se nám to jen tehdy, když začneme využívat schopnosti svého srdce.

Zážitky srdce nás posilují, rozšiřují náš obzor a dávají nám pocítit, že jsme všichni jedna rodina s jediným domovem. Každý z nás je poutník. Na svých křídlech radosti a se svými vždy novými sny leťme po obloze lásky a slibu. S pomocí lásky svět uvidíme a budeme vnímat jako svůj vlastní. Svým slibem zvětšíme krásu a božskost všech lidských bytostí a všech národů.

S nejvyšší pokorou, upřímností a oduševnělostí se modlím k našemu nebeskému Otci, aby nám pozhnal novým tisíciletím snů, které pozvednou vědomí lidstva a úplně každou lidskou bytost učiní nanejvýš dokonalou.

— *Sri Chinmoy*

KAPITOLA PRVNÍ

Život v radosti

Opravdová vnitřní radost vzniká sama o sobě.

Není závislá na okolnostech.

Ve vás a skrze vás proudí řeka, která nese poselství radosti.

Tato božská radost je jediným smyslem života.

Všichni jsme hledající a náš cíl je stejný: dosáhnout vnitřního míru, světla a radosti, stát se neoddělitelně jedním s naším Zdrojem a vést život naplněný opravdovým uspokojením.

Žít v radosti znamená žít vnitřním životem. To je život, který vede k poznání sebe samého. Sebepoznání je poznání Boha, protože Bůh není nic jiného než božskost, která čeká hluboko uvnitř každého z nás, aby byla objevena a odhalena. Na Boha se také můžeme

obracet jako na Vnitřního kormidelníka nebo na Nejvyššího. Ale bez ohledu na to, který termín ujmeme, míníme tím to nejvyšší uvnitř nás, které je konečným cílem našeho duchovního hledání.

Vnější život může mít skutečný smysl, jen když sytíme vnitřní život. Své tělo nikdy nezapomeneme třikrát denně nasytit. Hluboko uvnitř nás je božské dítě, kterému říkáme duše. Ale na to, abychom nasýtili toto dítě, na to čas nenacházíme. Duše je vědomým zástupcem Boha v nás. Dokud a pokud nenaplníme toto dítě–duši, nemůžeme ve svém vnějším životě nikdy najít naplnění.

Jak vytvoříme spojení mezi vnitřním životem a vnějším životem? Známe-li božské umění meditace, pak můžeme tyto dva světy jednoduše a vědomě spojit. Pokud cvičíme meditaci, každá chvíle se stává zlatou příležitostí odhodit depresi, zklamání, zlobu, strach a další negativní vlastnosti a vynést do popředí božské vlastnosti vnitřního světa: lásku, mír, radost a světlo.

Duchovní člověk by měl být normální člověk, soudný a s nohama na zemi. Chce-li duchovní člověk dosáhnout Boha, musí být ve svých každodenních

činnostech božsky praktický. V božské praktičnosti se dělíme o své vnitřní bohatství. Za každým činem cítíme božskou motivaci a o výsledek se dělíme s ostatními. Duchovnost nepopírá vnější život. Vnější život by měl být projevením božského života uvnitř nás.

Vědomí: jiskra života

Vědomí je jiskra života, která každého z nás sjednocuje s univerzálním životem. Je to spojení mezi Bohem a člověkem, mezi Nebem a zemí. Bez vědomí je vše pustou pouští. Když vstupujeme do temné místnosti, bereme si s sebou svítilnu, abychom viděli, kam jdeme. Pokud se chceme dozvědět něco o svém neosvíceném životě, musíme si vzít na pomoc vědomí.

Vědomí je jako žebřík. Po jeho příčkách můžete jít nahoru a dolů. Pokud dokážete hluboce meditovat, objeví se před vámi každá úroveň vědomí. První příčkou je fyzické tělo, druhou příčkou je vitálno. Vitálno je termín, který se užívá v indické filozofii. Představuje emocionální, agresivní a dynamické vlastnosti.

Třetí příčkou je mysl. Nad myslí je duchovní srdce. Je to právě v duchovním srdci, kde člověk cítí „chvění“ duše. Duše je sebeozařující posel Boha v našem nitru. Nezná zrození, nezná rozklad, nezná smrt. Je věčná. Je nesmrtelná. Přišla přímo od Boha, zůstává s Bohem ve spojení a k Bohu se zase vrátí.

Předtím než na sebe duše vezme lidskou inkarnaci, získává vnitřní poselství o svém božském účelu na zemi. Je si plně vědoma své mise. Během života však může božskou inspiraci duše a její skutečný účel někdy zakrýt činností fyzické mysli. Tehdy poslání duše nemůže vyjít do popředí. Pouze pokud aspirujeme myslí, srdcem i duší, můžeme objevit smysl našeho bytí zde na zemi.

Má duše je odpovědná za mé zářivé skutky.

Mé srdce je odpovědné za mé vzletné pocity.

Má mysl je odpovědná za mé transformující myšlenky.

Mé vitálno je odpovědné za mou proudící energii.

Mé tělo je odpovědné za můj usilující život.

Vnitřní pláč

Aspirace je rostoucí pláč, stoupající pláč uvnitř našeho srdce. Pomocí vnitřního pláče můžeme vstoupit do božského vědomí. Tento pláč není pláčem po jménu a slávě. Tento pláč je voláním po naší úplné, bezpodmínečné, bezvýhradné jednotě s Bohem, který je Vnitřním kormidelníkem lodi našeho života.

Někteří lidé na Vnitřního kormidelníka zcela zapomínají. Naproti tomu jsou jiní, kteří vědí, že existuje, ale nechtějí s ním mít žádné spojení. Upřímný hledající cítí, že potřebuje neustálé spojení s Vnitřním kormidelníkem. Nespokojí se jen s tím, že o Boží existenci uvnitř sebe ví. Chce být v Božím vědomí a komunikovat s Bohem dvacet čtyři hodin denně.

Boha musíme ve svém každodenním životě učinit živoucí skutečností. Musíme cítit, že Boží přítomnost je to nejdůležitější. Pokud každý den nebudeme jíst, vyhladovíme své tělo. Podobně musíme cítit, že když se každý den nebudeme modlit a meditovat, vyhladovíme své duchovní tělo. Když aspirujeme

se slzami svého srdce, vidíme, že Bůh přichází dolů k nám, sestupuje shůry. Je to, jako když se setkají dva lidé; jeden je v přízemí a druhý ve druhém patře. My jdeme nahoru do prvního patra a Bůh sestupuje dolů do prvního patra. Tam se potkáme a jeden druhého naplníme.

Schodiště do prvního patra je vytvořeno pláčem našeho srdce. Je to pláč aspirace – neroníte slzy kvůli tomu, že byste udělali něco špatného. Srdce pláče a touží jako vzhůru stoupající plamen. Bůh sestupuje se svou Milostí jako dolů tekoucí řeka. Když se aspirace a Milost setkají, zažijeme božské naplnění ve spojení s Bohem.

*Ne, není možné,
aby jakýkoli vnitřní pláč
zůstal nevyslyšen.*

Stavíme se duchovním hručičím

Pokud přijmeme duchovní život v pravém slova smyslu, nezříkáme se světa ani se nesnažíme ze světa uniknout. Objímáme svět a snažíme se svět naplnit božským způsobem, tedy tak, jak si přeje Bůh. Nesouhlasím s těmi, kdo říkají, že Bůh je pouze v Nebi a nikde jinde. Bůh je v Nebi a Bůh je také na zemi. Stvořitel nemůže být nikdy oddělen od svého stvoření. Tento náš svět je Jeho stvořením a On je v něm. Přebývá uvnitř všeho.

Svět musíme přijmout takový, jaký je. Pokud něco nepřijmeme, jak bychom to mohli přeměnit? Nedočkne-li se hručič hroudy jílu, jak z něj potom vytvaruje hrnec? Je-li jeho cílem vyrobit hrnec nebo džbán, musí se jílu dotknout. Tímto jílem je svět. Tvář světa musíme přeměnit svým zasvěcením božskosti v člověku.

Když se modlíte k Bohu nebo meditujete na Boha, nemyslete si, že se v tu chvíli staráte jen sami o sebe, a ne o zbytek lidstva. Když půjdete k patě stromu stvoření, uvidíte, že Bůh je jeho kořenem. Budete-li

zalévat kořen stromu, pak strom stvoření poroste tak, jak si to přeje božský Zákon. Zájem, který projevíte o kořen stromu, o Boha, bude sytit všechny větve, které pak budou žít v souladu s Boží dokonalostí.

Větve stromu Bůh

Realizace Boha znamená sebeobjevení v nejvyšším slova smyslu. Člověk vědomě poznává svou jednotu s Bohem. Dokud hledající zůstane nerealizovaný, bude mít pocit, že Bůh je kdosi jiný, kdo má nekonečnou Sílu, zatímco on, hledající, je tou nejslabší bytostí na zemi. Ale jakmile realizuje Boha, uvědomí si, že on a Bůh jsou jak ve vnitřním, tak ve vnějším životě naprosto jedním. Realizovat Boha znamená ztotožnit se se svým naprosto nejvyšším Já.

Každý člověk musí realizovat Boha podle své vnitřní schopnosti. Každý si může vybrat z Božích aspektů ten, který ho těší nejvíce. Někdo může mít blíže k osobnímu aspektu Boha – k Bohu jako nejzářivější bytosti – zatímco někdo jiný může dávat přednost neosobnímu

aspektu – Bohu jako nekonečné energii. A někoho dalšího potěší jen to, když Bůh, kterého realizuje, překoná veškerou jeho představivost. Bůh je jak osobní, tak neosobní. Přijde ke každému člověku podle jeho přání, aby jej potěšil jeho vlastním způsobem.

Bůh je jak mužský, tak ženský. V západním světě se pro Boha běžně užívá pojmenování „Otec“. Na Východě často mluvíme o nejvyšší Bohyni. Ale když jsem s lidmi ze Západu, používám takové označení, které je vám bližší, protože cítím, že tak s vámi budu moci lépe sdílet své zkušenosti.

Duchovnosti se můžeme věnovat bez ohledu na náboženství, ke kterému se hlásíme. Náboženství se dá přirovnat k domu. Dejme tomu, že vy žijete v jednom domě a já v jiném. Ačkoli žijeme v různých domech, oba se chceme učit stejný předmět, a tím je realizace Boha. A tak oba začneme chodit do stejné školy, do vnitřní školy. Když se modlíme k Bohu a meditujeme na Boha, navštěvujeme tuto vnitřní školu. Abychom se do školy dostali, můžeme, ale nemusíme jít po stejné cestě. Když ale jdeme studovat, oba vycházíme ze svého domu.